

منشور اخلاقی تیم سلامت

دانشنامه‌های معاون بهداشت برای تیم سلامت

ما خدمتگزاران سلامت مردم ایران در جایگاه پزشک، کارشناس، کاردان، بهروز و مدیر به عنوان تیم سلامت خانواده ایرانیان با هم پیمان می‌بندیم با تمسک به تعالیم ارزشمند دین مبین اسلام و فرهنگ اصیل و غنی ایرانی در پایبندی به این منشور اخلاقی متعهدانه ثابت قدم عمل نماییم.

هر روز از خود بپرسیم :

امروز چه یاد گرفتم، چه مطلبی را به دیگران آموختم، چه مشکلی را از مردم حل کردم، چه کمکی به دیگران و چه خدمتی به کشورم نموده‌ام.
پیمان ببندیم که آنچه را برای خود می‌پسندیم برای دیگران نیز بپسندیم و آنچه را برای خود نمی‌پسندیم، برای دیگران هم نپسندیم.

■ بعنوان مربیان، مشاوران و ارائه‌دهندگان خدمات سلامت افراد خانواده باید به مسائل و مشکلات سلامت خانواده و جامعه و محیط زندگی آنان بیندیشیم و درصدد پیدا کردن راه حل باشیم.

■ با چهره گشاده و لبخندی بر لب و صبر، حوصله و گذشت با کارکنان و مردم رفتار کنیم چرا که خود را خدمتگزار مردم می‌دانیم.

■ مشکلات مردم را از خود بدانیم، دست آنان را بگیریم، تکیه‌گاه بی منت مردم و جامعه باشیم و این را وظیفه و ارزش بدانیم و برای آن انتظار تقدیر و تشکر از کسی نداشته باشیم.

■ نسبت به رفتارهایی که سلامت مردم را به خطر می‌اندازد همانند کم‌تحرکی، تغذیه ناسالم، پرفشاری خون، اضافه وزن و چاقی، بالابودن قند خون و کلسترول، مصرف دخانیات، الکل و مواد مخدر و مواد روان گردان و همچنین آسیب‌های اجتماعی (از جمله: فقر و نابرابری‌ها، بیکاری، اعتیاد، طلاق، بزهکاری، کودکان کار و خیابانی، رفتارهای جنسی پرخطر، خشونت و ...) حساس بوده و در پیشگیری از این آسیب‌ها تلاش خستگی‌ناپذیر نماییم.

■ در فراهم کردن اسباب سالم زیستن، زندگی با کیفیت مناسب، مولد، سالم و شادی آفرین برای همه مردم به ویژه جوانان اهتمام بورزیم، به سالمندان جامعه احترام گذارده و آنان را از سرمایه‌های ارزشمند اجتماعی به شمار آوریم.

- قلب پزشکی ارتباط است و ارتباط مطلوب را در صداقت، راستگویی، رازداری، امانت داری، کمک به حل مشکل مردم، احترام، همدلی و محبت و درک احساسات و مشکلات مردم و اطلاع رسانی و آموزش، برخورد محبت آمیز توأم با توجه و دلسوزی، صبوری و بردباری وقت گذاشتن، گوش شنوا داشتن و در دسترس بودن را سرلوحه کار خود قرار دهیم.
- مردم از ما احترام، گفتگوی صمیمانه، نگاه چهره به چهره، لبخند، انتقال امید و مثبت اندیشی و ایجاد محیط امن و صمیمانه توأم با دریافت خدمت با حفظ کرامت انسانی می خواهند، آن را فراهم نمائیم.
- به مردم مهر ورزیده و آنها را دوست بداریم و با آغوش باز و شوق و تمجید پذیری آنان باشیم.
- تبسم را به خانواده‌ها همکاران و مردم اهداء نمائیم.
- همیشه از خود سوال کنیم چگونه می توانیم بر کیفیت زندگی مردم بیافزاییم و در بهبود سبک زندگی، ارتقای سلامت، پیشگیری از عوامل خطر سلامت مردم و کارکنان مان موثرتر باشیم و تاثیر عمیق تری بگذاریم و خدمت با کیفیت تری عرضه کنیم، این سوال‌ها را باید در تمام محیط کاری و سازمان مان تبدیل به فرهنگ نماییم.
- به مرگ مردم و علل زمینه ساز آن حساس بوده، مرگ نابهنگام تک تک آنان را علت یابی کنیم و در جهت پیشگیری و کاهش آن برنامه مداخله داشته باشیم.
- به شاخص‌های سلامت حساس بوده، برای بهبود مستمر آن برنامه ریزی کنیم.
- خود را از خطای پزشکی مبری ندانیم و همیشه دانش مان را به روز نموده و دقت در کارها را بیشتر کنیم.
- اهل نظم و انضباط، سخت کوش و تلاش گر باشیم. سعی کنیم تا محیط کار و زندگی را کم تنش تر، شادتر و مولدتر نموده و از مشکلات نهراسیم، درصدد پیدا کردن راه حل برای آنها باشیم و به همگان گوشزد کنیم که آنان چقدر برایمان ارزشمندند.
- کم توجهی به مسائل مادی را سرلوحه کار خود قرار دهیم.
- وقت شناس باشیم.
- کار درست همکاران را تائید کنیم و اگر یکی از همکاران ما مرتکب اشتباهی شد درصدد تحقیر، تخطئه و سرزنش بر نیاییم ولی با منطق خردمندانه و علمی مسیر ارائه خدمت درست را برای بیمار انتخاب کنیم.
- باید اسطوره گذشت، مهربانی، ادب و دانش بوده، این امر را جزو فرهنگ سازمان مان نهادینه کنیم.
- تحمل نقد منطقی همکاران از کارمان را داشته باشیم، آزاداندیش و بلندنظر باشیم.
- باید آرامش بخش بدون منت، غرور، خودستائی و تکبر باشیم.
- همیشه دارای ظاهری آراسته، مرتب، منضبط و محیط کاری سالم و بهداشتی باشیم.
- بطور مستمر درصدد تقویت اعتماد به نفس، ارتقای توان تخصصی، پیشرفت و بهبود کیفیت کار در

محیط‌سازمانی و زندگی حرفه‌ای خود باشیم.

- هدف‌هایمان باید به بلندای قامت‌مان و صبر و بردباری‌مان باید به وسعت وجودمان باشد.
- در شکوفایی شخصیت و توانایی خود و همکاران بکوشیم و قابلیت‌های افراد را از درون رشد دهیم.
- بیمار را درمان کنیم نه بیماری او را و بیمار را کامل و جامع بررسی کرده و به محیط زندگی او هم توجه نمائیم.
- دقت در کارمان و توجه به گفتار و رفتار بیمار را سرلوحه کار حرفه‌ای‌مان قرار دهیم.
- همیشه در هر شرایط صلاح جانی، مالی و اجتماعی بیمار را بر راحتی، سود و صلاح خویش ترجیح دهیم.
- همواره پشتیبان روحی، روانی و معنوی بیمار بوده، اعتماد و اطمینان بخش باشیم، از ترساندن بیمار پرهیز نموده و از ارجاع به موقع بیمار به همکار دیگر دریغ ننماییم و لجاجت در درمان نکنیم.
- به حرف بیمار و اطرافیان به دقت گوش دهیم و با گوش شنوا در دسترس باشیم.
- به اطرافیان و همراهان بیمار احترام بگذاریم و با رازداری و اطلاع‌رسانی علمی به آنان آموزش لازم را ارائه بدهیم.
- بر اساس اصل عدالت بین افراد متمول و فقیر، صاحب‌مقام و غیر صاحب‌مقام تفاوتی در ارائه خدمت قائل نشویم و به دلیل فقر به کسی به دید تحقیر ننگریم بلکه توجه به آنان را بیشتر کنیم چون آنان نیازمندتر به رسیدگی هستند.
- بیمار و به خصوص مادر نگران گاهی با چشم‌گریان، گاهی با خشم و عصبانیت به ما مراجعه می‌کند. ما باید بتوانیم محیط و جو ملتهب بوجد آمده را آرام نموده و صبورانه به حل مشکل اصلی که رنجوری بیمار و نگرانی مادر است پردازیم.
- در حرفه خودمان دست‌همدیگر را بگیریم نه پای‌همدیگر را.
- به عنوان پزشک نباید از موقعیت حرفه‌ای خود سوءاستفاده کنیم.
- کسی که حرفه پزشکی را انتخاب کرد باید تواضع، فروتنی، حسن‌خلق، گشاده‌روئی، صبوری، عشق به خدمت و رضایت‌مردم و ارائه خدمت با کیفیت خوب را سرلوحه کار خود قرار دهد و هرگز نباید کار و درآمد خودش را با دیگر حرف مقایسه کند.
- تا می‌توانیم با گرفتن شرح حال جامع و معاینه کامل به نتیجه برسیم استفاده از تکنولوژی و ابزار تشخیصی را برای موارد ضروری و لازم بگذاریم.
- دانشجوی مادام‌العمر باشیم.
- با برخورد منطقی و شفاف‌بخش در بحران‌ها و طوفان‌های حرفه‌ای صبوری پیشه کنیم و منطقی عمل کرده و به مشکل اصلی بیمار پردازیم و از حاشیه‌پردازی پرهیز کنیم.
- در آموزش به دیگران باید دست و دل باز بوده و خست به کار نبریم.
- باید اهل منطق و استدلال باشیم.

- **قدردان پیشکسوتان باشیم و احترام آنان را پاس بداریم.**
- **گوش کردن موثر را تمرین کرده و در این مورد هنر گوش کردن را از مقالات و کتب مطالعه نماییم.**
- **به جای سخت کار کردن، آگاهانه کار کردن را برگزینیم.**
- **زندگی افراد موفق بویژه پزشکان و سایر همکاران تیم سلامت موفق و درستکار را مطالعه و آنها را سرمشق زندگی خود قرار دهیم.**
- **از امراض بی درد تکبر، غرور، خودستایی و خودشیفتگی، حسادت، ریا و تزویر، غیبت و تهمت و دروغ بپرهیزیم.**
- **ناظر و تماشاجی نباشیم فرمانروا باشیم، مثل چشمه بجوشیم و دیگران را سیراب کنیم، احساس مسئولیت را در خود و کارکنان نسبت به جامعه و افراد تقویت کنیم و همواره منافع جامعه، مردم و سازمان را بر منافع خود مقدم بداریم و آن را جزو فرهنگ سازمان خود کنیم. خود را در کنار مسائل قرار نداده و فرصت طلب و شکست گرا نباشیم.**
- **کنجکاوی، پیوسته آموختن و تجربه اندوزی مبتنی بر علم را توشه کار و زندگی حرفه ایمان نماییم.**
- **هیچ گاه از یادگیری مستمر، نوآوری و ابداع غافل نباشیم.**
- **بزرگترین سرمایه ما همکارانمان هستند و راه موفقیت ما در مشارکت فکری، همکاری و همدلی و استفاده بهینه از تمام توان فکری و تخصصی آنان و اجرای شعار برد- برد است.**
- **به نعمت هایی که خداوند به ما داده بیندیشیم و سپاسگزار و شاکر نعمت های او باشیم. پس بیایید تا جستجوگر سلامتی همراه با زندگی ای پر بار و لذت بخش عاری از معلولیت و ناتوانی برای همه مردم باشیم.**
- **خدایا لذت بخشیدن، هدیه، محبت، لبخند، عشق ورزیدن، صداقت، راستگویی و امانت داری، وفای به عهد را به مسئولین و مردم کشور ما عنایت کن و به همه ما توفیق آن را بده تا آنچه در توان داریم برای مردم و کشور انجام دهیم.**
- **خدایا کمک مان کن که سنگ صبور دردمندان و با قلبی مهربان در خدمت دلشکستگان باشیم.**
- **خدایا مرا به خاطر شکایت هایم، بخاطر ناسپاسی هایم، بخاطر کم توجهی هایم به تو، به خودم و به دیگر بندگان و به نعمت های بی کرات ببخش.**
- **خدایا به آرامی به من یادآوری کن تا از تو به خاطر آنچه برایم مقدور کرده ای سپاسگزار باشم.**
- **در همه حال متوجه باشیم که هر چه داریم از اوست که خالق و رب ما است هم اوست که حاضر و ناظر عالم الغیب و الشهاده است. او شفادهنده دردمندان و دستگیر کننده نیازمندان و هدایت گر و روشنی بخش دلها، شفا دهنده درد و رنج و بیماری ها است. هر چه داریم و انجام می دهیم را از او بدانیم.**